

H-DC The Oldtimers Den-Haag 1966 - 2016.

Het verhaal van J. en J. Paagman.

Tja, toen Henk terloops vroeg of wij ook niet eens een stukje Oldtimerherinneringen wilden opschrijven was dat precies waar we op zaten te wachten ! Yes, we mogen ook schrijven.....

Oude agenda's van voor het digitale tijdperk laten zich lezen als dagboeken, dus de zolder op en zoeken tussen alle oude rommel naar ons "historisch" archief.

Geen idee hoe het in de jaren 80 is gegaan, of we eerst Larry leerden kennen en via hem getipt werden over een Liberator die in Delft te koop stond of dat de verkoper ons attendeerde op een onderdelenmannetje in Den Haag.

In ieder geval kwamen we terecht bij de familie v.d. Beek in de Doelenstraat in Delft die vanwege gezinsuitbreiding z'n Harley wilde verkopen. De motor stond gestald bij Joop van Amelsvoord in de Annastraat dus op een koude februariavond Johanna en ik daarheen om te kijken of het wat voor ons zou zijn. Bleek om een Velorex zijspancombinatie te gaan met een geweldig motorblok, helemaal gereviseerd met allerlei extra oliekanalen zodat we echt de ideale motor bewonderden. Tja, als newbie ben je dan snel verkocht, het zag er allemaal indrukwekkend uit, we hadden eigenlijk geen idee wat we kochten laat staan dat het bezit van een oude Liberator zo'n invloed zou hebben op ons verdere leventje.....

Voordeel van het leren rijden op een zijspanfiets was natuurlijk vooral het feit dat je zonder bij een verkeerslicht om te vallen kon leren omgaan met het gebruik van de voetkoppeling.

In ieder geval kwamen we al snel in de Groenesteinstraat in de werkplaats van Larry met allerlei technische vraagjes. En het was Larry die ons bijna verplicht aanbracht als lid van The Oldtimers. Mocht dan volgens de verkoper het blok perfect zijn, aan de versnellingsbak rammelde wel het een en ander dus dat zou m'n eerste sleutelklusje worden. Een heel leerzaam sleutelklusje want ik mocht dat onder toezicht doen in de Haagsche werkplaats.

Een super tijd, tussen de middag een broodje bal scoren bij de koffietent van Koos aan de Loosduinseweg met de Haagsche humor en verhalen, fantastisch. Ik werkte in die tijd in Delft en moest natuurlijk vaak voor "belangrijke besprekingen" de deur uit, lees richting Haagsche werkplaats ! Telefoon was er niet, mobiel hadden we nog nooit van gehoord maar ik had wel een semafoon om altijd bereikbaar te zijn. Ik ontving dan een cijfercode en wist dan wie te bellen, dat moest dan wel weer in de koffietent. Tja, drukke tijden.....

De eerste reis werd gepland in september, oppas geregeld voor de kinderen en Johanna en ik met de zijspancombinatie op weg naar Frankrijk. We hebben de ring van Antwerpen net gehaald toen met een hoop lawaai, gereutel en nog veel meer onheilspellende geluiden het motorblok volledig in de soep draaide, daar stonden we dus. Een echtpaar op een Goldwing trok zich gelukkig al snel ons

trieste lot aan en met vereende krachten het hele spulletje onder achterlating van een oliespoor naar hun huis aan de ring geduwd. Scheveningse vrienden gebeld die ons met het hele spul hebben opgehaald zodat we tot teleurstelling van de kinderen 's-avonds alweer thuis waren.

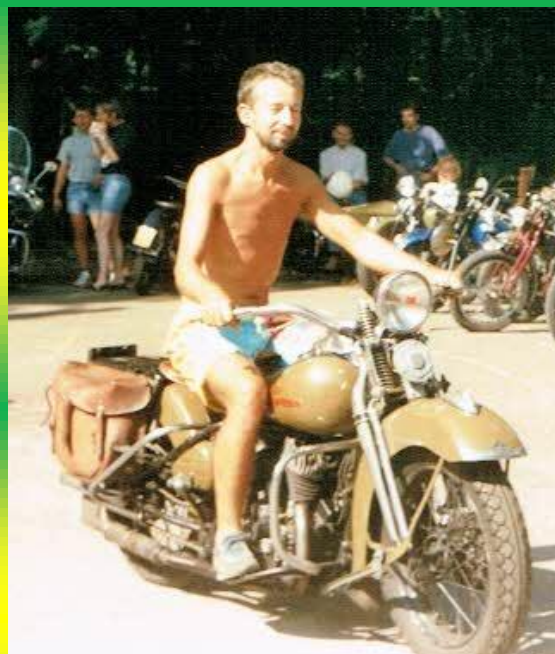
Toch is het met de liefde voor de Liberator helemaal goed gekomen.

Het in de soep gelopen motorblok staat als relikwie nog steeds op kantoor, een verdere functie is volledig uitgesloten.

En zo zijn er meer mooie herinneringen, het jaar daarop in de herkansing toen in een idyllisch klein dorpje in Noord Frankrijk de primaire belt het begaf. Typisch zo'n plaatsje waar nooit iets te beleven valt zodat een heel oud mannetje de dag van z'n leven had, hij volgde het sleutelwerk op de voet onder het mompelen van "Grand Mère". Na afloop nodigde hij ons uit om bij hem onze handen te komen wassen en de lunch te gebruiken. We betraden een heel erg klein huisje waar een met liefde klaargemaakt eenvoudige salade van tomaat en wat slablaadjes op ons stond te wachten met een glaasje cola wat zo uit het museum kwam. Ongekende gastvrijheid van iemand die waarschijnlijk nauwelijks een pensioentje had maar wel z'n Franse vriendschap voor Hollanders liet blijken. Voordat we vertrokken hebben we een foto gemaakt van het mannetje voor de motor, een jaar later zijn we weer door dit plaatsje gereden en hebben gelukkig het huisje kunnen terugvinden. Toen we op de deur klopten was er eerst een verbaasde blik maar toen we de foto overhandigden al snel de lach van herkenning. Deze foto heeft ongetwijfeld tot z'n overlijden bij hem op de schoorsteen gestaan en wat baalden wij van het feit dat we de Franse taal nauwelijks machtig zijn!

Maar tot op de dag van vandaag wordt er in ons gezin over Grand Mère gesproken als we het over de Lib. hebben.

Enfin, zo kunnen we nog wel even doorgaan met herinneringen ophalen, hoe Ken en Marlice in Frankrijk achter ons reden en ineens in een keurige rechte lijn de gebroken ketting op de weg zagen liggen terwijl ik vrolijk doorrolde heuvel af... Of een kapot gelopen achterwiellager, werden we "veroordeeld" tot een weekje kamperen in Frankrijk tot een passend SKF lager geregeld was (passend gemaakt met stukjes katoenkoper dat Ken in z'n standaard gereedschapsrol had zitten) maar we dwalen af, terug naar The Oldtimers, daar gaat immers de geschiedschrijving over.

Vooral de kinderen herinneren zich nog de jaarlijkse kampeerweekenden met Hemelvaart of Pinksteren in de Ardennen, super gezellig maar 'snachts stervenskoud. Bij zonsopkomst zo snel mogelijk een straaltje zonneschijn proberen op te pikken om te ontdooien.

De Internationale weekenden met een paar honderd deelnemers, wat een feest was dat.

De Poolse wodka smaakte voortreffelijk, was de fles leeg dan stapte Aad vrolijk op de motor om in Naaldwijk een nieuwe fles te halen. Tja, andere tijden.....

Bij de silly games in 1990 won ik de trofee van "beste Rider" , tot op de dag van vandaag staat deze op m'n nachtkasje, ik slaap en droom heerlijk !

Aad Samwel heeft vast wel in z'n biografie staan welke jaren we als penningmeester actief in het bestuur zijn geweest, mooie jaren, vooral de maandelijkse etentjes voorafgaande aan de bestuursvergaderingen die vaak tot diep in de nacht duurden !

Het waren ook de jaren dat ik Grand Mère als belangrijkste vervoermiddel gebruikte. Woon-werk verkeer vanuit Nootdorp naar Rotterdam, een tijd lang dagelijks naar Arnhem of Amsterdam, genieten, weer of geen weer. In die jaren was m'n standplaats de Willemswerf, dat witte gebouw langs de Maas in Rotterdam. Een bijna 100 mtr hoog gebouw waarin ik op de bovenste verdieping van de inpandige parkeergarage een plekje voor de motor had. Iedereen in het gebouw wist precies hoe laat ik binnenkwam, de harde klappen van de motor klimmend naar boven waren tot in de verste uithoeken van het pand merkbaar. Pelde ik me uit de motorkleding, stond ik daar, een keurig mannetje in driedelig pak met stropdas.....

Mooi weer en een vraagje uit bijvoorbeeld Goes kon "uiteraard" door mij niet telefonisch worden opgelost, daar moest ik persoonlijk voor langskomen, heerlijk een dagje uitwaaien langs de Zeeuwse kust, visje scoren op de Brouwersdam, 0,82 cent per kilometer reiskostenvergoeding, gouden tijden.....

Een reserve motorblok stond op de werkbank, in 1 avond verving ik het motorblok zodat de volgende dag het werkverkeer gewoon weer op Grand Mère werd vervolgd. In die periode stelde 100.000 km op de Liberator voor mij niets voor. En elke rit bleef feest.

Met Theootje en Paultje naar de superrally in Italië en Denemarken, mooie tochten.

Over Denemarken valt nog een leuke anekdote te melden. Paultje was voor het eerst met z'n opnieuw gespoten Liberator op stap en wij dachten op de campground stiekem een "spannende" foto met die motor te kunnen maken. Uiteraard trok dat de nodige bekijks waardoor we te laat doorhadden dat Paultje weer terug kwam naar z'n tent. Toen hij doorhad wat er aan de hand was begon hij al van behoorlijke afstand luid te foeteren waarbij de omstanders het ergste vreesden, dit zou een matpartij van ongekende omvang worden.....

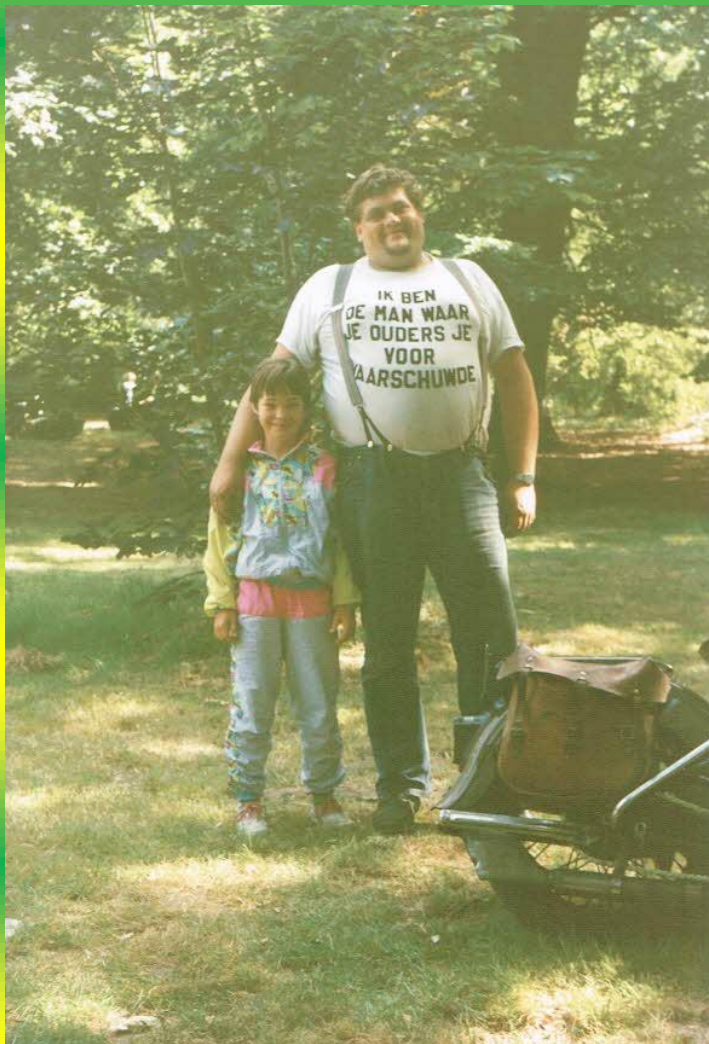
In Frankrijk (Mayenne) ringsteken met Richard die net een nieuwe Fatboy had. Ken mocht daarna een proefritje maken, even later kwam hij lopend terug met een triest blik om Richard te vertellen dat er iets misgegaan was, het gezicht van Richard en Edith vergeten we nooit meer.....De humor lag op straat.

De kinderen hebben er voor het eerst kikkerbiljetjes gegeten, ze hebben er echt van gesmuld, zo lekker was dat. Tja, de Franse keuken !

Het waren de jaren dat we als club intensief met elkaar op stap gingen, van wadlopen tot weekendjes in een vakantiehuisje. In een melige bui gekookte eieren naar elkaar overgooien, natuurlijk werd het enige rauwe ei al sneuvelend gevangen door ons aller Arretje, we missen hem.

In het begin schreef ik al dat de komst van Grand Mère een aardige invloed heeft gehad in ons leventje, vooral dat van de kinderen. Want wat The Oldtimers zo uniek maakt zijn de achtergronden van de leden, of je nu tandarts, loods, timmerman, leraar, middenstander, opzichter of wat dan ook bent, een hechte groep die heel veel plezier met elkaar hebben maar van wie je ook weet dat ze elkaar nooit zullen laten vallen of in de steek zullen laten.

Ik kan nog uren doorgaan met schrijven, hoe we met de kinderen naar zuid Frankrijk reden, 1 achterop bij Johanna op de Panhead, 1 bij mij achterop en 1 in het zijspan. Bagage was natuurlijk heel beperkt maar het waren wereldvakanties. De bagageproblemen werden iets verlicht nadat Aad S na heel lang smeken en soebatten bereidt bleek een Pfaffje aan ons over te doen. Bij het bereiken van m'n 42-ste levensjaar dankzij een stukje huisvlijt van Ken omgedoopt tot een unieke Pfaff42 !

Onze jongste dochter heeft haar man zelfs ontmoet op Camping Moto in Crest, inmiddels zijn we 3 kleinkinderen rijker en heeft onze kleinzoon z'n spreekbeurt op school gehouden over Harley Davidson, de hele school was uitgelopen toen een trotse Mika zittend in het zijspanbakkie het schoolplein kwam opgereden, hetzelfde bakkie waar z'n moeder in de jaren negentig heel wat uurtjes in heeft doorgebracht op weg naar mooie herinneringen.....

En wil je nog wat meer foto's bewonderen, ga dan naar:
<http://roadrats.home.xs4all.nl/Oldtimers/Oldtimers.html>

Jan & Johanna.